क्षिपम् २,	चिक्षिपयिषम् २ ;
क्षिपयित्वा २,	चिक्षिपयिषित्वा २.

(309) "क्षीज अव्यक्ते शब्दे" (I-भ्वादिः-237. अक. सेट्. पर.)

क्षीजकः-जिका,	क्षीजकः-जिका,	चिक्षीजिषकः-षिका,	चेक्षीजकः-जिका ;
क्षीजिता-त्री,	क्षीजयिता-त्री,	चिक्षीजिषिता-त्री,	चेक्षीजिता-त्री ;
क्षीजन्-न्ती,	क्षीजयन्-न्ती,	चिक्षीजिषन्-न्ती ;	—
क्षीजिष्यन्-न्ती-ती,	क्षीजयिष्यन्-न्ती-ती,	चिक्षीजिषिष्यन्-न्ती-ती ;	—
—	क्षीजयमाणः,	क्षीजयिष्यमाणः,	चेक्षीज्यमानः, चेक्षीजिष्यमाणः ;
[1]प्रक्षीक्-प्रक्षीजौ-प्रक्षीजः ;	—	—	—
क्षीजितम्-तः,	क्षीजितः,	चिक्षीजिषितः,	चेक्षीजितः-तवान् ;
[2]क्षीजः [3]क्षीजनः,	क्षीजः,	चिक्षीजिषुः,	चेक्षीजः ;
क्षीजितव्यम्,	क्षीजयितव्यम्,	चिक्षीजिषितव्यम्,	चेक्षीजितव्यम् ;
क्षीजनीयम्,	[4]क्षीजनीयम्,	चिक्षीजिषणीयम्,	चेक्षीजनीयम् ;
क्षीज्यम्,	क्षीज्यम्,	चिक्षीजिष्यम्,	चेक्षीज्यम् ;
ईषत्क्षीजः-दुःक्षीजः-सुक्षीजः ;		—	—
क्षीज्यमानः,	क्षीज्यमानः,	चिक्षीजिष्यमाणः,	चेक्षीज्यमानः ;
क्षीजः[A],	क्षीजः,	चिक्षीजिषः,	चेक्षीजः ;
क्षीजितुम्,	क्षीजयितुम्,	चिक्षीजिषितुम्,	चेक्षीजितुम् ;
[5]क्षीजा,	क्षीजना,	चिक्षीजिषा,	चेक्षीजा ;
क्षीजनम्,	क्षीजनम्,	चिक्षीजिषणम्,	चेक्षीजनम् ;
क्षीजित्वा,	क्षीजयित्वा,	चिक्षीजिषित्वा,	चेक्षीजित्वा ;
प्रक्षीज्य,	प्रक्षीज्य,	प्रचिक्षीजिष्य,	प्रचेक्षीज्य ;

---

1. 'चोः कुः' (8-2-30) इति पदान्ते कुत्वम् ।
2. 'इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः' (3-1-135) इति कर्तरि कः ।
3. 'चलनशब्दार्थादकर्मकाद्युच्' (3-2-148) इति ताच्छील्ये युच् ।
4. 'णेरनिटि' (6-4-51) इति णिलोपः ।
5. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इति अकारप्रत्ययः ।

A. 'विस्फूर्जदक्षीणघनाघनोपमक्षीजा लजन्तः त्रिदशानलाज्जितान् ।
लाजादिहोतृष्वपि लञ्जनप्रदा यस्मिन् विनेशुर्जजनेषु दानवाः ॥' धा. का. 1.32.